

αὐτὰ οἱ δῆμιοι· καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ κατὰδικοι συνοδεύ-
μενοι ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Ἀναγινώσκεται ἡ κατὰδικαστικὴ ἀπόφασις. Ῥίγος
κυκλοφορεῖ δι' ὅλων τῶν τάξεων τῶν παρισταμένων. Ἀ-
γεῖται κατὰ πρότον ὁ Κτεναβέας ἐπὶ τοῦ 1ου ἱκρίωμα-
τος, χειροδέσμιος· τοῦτο κατ' ἀπείτησιν τοῦ δῆμιου,
ἀπειλησέντος ἀπεργίαν, ἐὰν τῷ περὶ δώτουν ἐλεύθερον
τὸν κατὰδικον· ὡς ἐμαθὼν ἔπειτα, ὁ δῆμιος τὰ χρεῖα
σθηκε, διότι εἶχεν ἀπειλήσει ὁ Κτεναβέας ὅτι θὰ ἀνθί-
στατο μέχρις ἐσχάτων. Ὁ κατὰδικος, ἀναστῆματος ὑ-
ψηλοῦ μᾶλλον ἢ μετρίου, πρόσωπον ὠρειδῆς, τὰ ὅσα
τῆς κάτω σιγῆς προσέχοντα, ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ
λαμπυρίζοντες, σιτόχρους, εἶχε καταληρῆν ὑπὸ ἐκτάκτου
ψυχικῆς ταρχῆς. Ὁ δῆμιος ἤρχισε τὸ ἔργον του· ἐνῶ
τὸν ἔδενε σρικτὰ σρικτὰ ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος, οὗτος ἔδει-
ξε σημεῖα ἀντιστάσεως.

— Στάσου τοῦ εἶπε, νὰ 'πῶ ὅ,τι ἔχω νὰ 'πῶ κ' ἔπειτα
ἐ δένεις.

— Ὁχι, τοῦ λέγει ὁ δῆμιος, θὰ σταθῇς νὰ σὲ δέσω
κ' ἔπειτα κίμε ὅ,τι θέλεις.

Ὁ δῆμιος ἐνίκησεν· ὁ κατὰδικος μόνον ὅτι δὲν ἐκαρ-
φώθη· τὸ θέλημα ἦτο φρικτὸν· ἡ ἀγωνία του μεγάλη.
ἤρχισε τὴν ἐξομολόγησιν· διεκόπτετο ὑπὸ λυγμῶν τὴν
κατετεμάχιζεν εἰς τὰ χεῖλη του, ὡς νὰ ἐδάγκανε ὑπὸ
λύσσης τὴν χεῖρα τοῦ δῆμιου. Ὅλοι σχεδὸν ἐκλαίονεν.
Τὸ κακούργημα του ὡς γνωστὸν τὸ ἤρνεϊτο πάντοτε· καὶ
μόλις ἐν τῷ ἀπροσποῖω τὸ ὡμολόγησεν.

Εἶπε περίπου τὰ ἐξῆς:

«Παιδί, ἐγκληματήσα, ἀλλὰ ὁ Νόμος μὲ ἐτιμώρησε
καὶ ἰδοὺ πληρῶνω τὸ ἐγκλημα μὲ τὴν κεφαλὴν μου· ἐγὼ
δὲν εἶχα τίποτε μὲ τὸν κόσμον· καὶ ὅσοι θέλουν ἄς μὲ
συγχωρήσουν».

Ἀρχὴ τότε ὡς ἀκροβολιστικὰ γυμνάσια ἠκούσθησαν τὰ
«Ὁ Θεὸς νὰ σὲ συγχωρήῃ!»

Αὐτὸ ἦτο. Ὁ πέλεκυς κατέπεσεν ἀπροσκόπτως· μία
κεφαλὴ ἐδόνησεν. Καί...

Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστράφησαν πρὸς τὸν δεύτερον κατὰδικον,
τὸν Μπορδίζικον. Ἐνῶ ἀνέβαινε τὸ ἱκρίωμα, εἶχε κατα-
ληρῆν ὑπὸ σπασμωδικῶν κινήσεων περὶ τὰ χεῖλη καὶ τὰς
παρειάς· ἐρρίννετο μὲν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπαθῆς, ἀλλ' ἡ ἀ-
πάθειά του ἦτο εἰδὸς τι περὶ λυγρίας τῶν νεύρων.

᾿Ωμίλησε καὶ αὐτὸς πρὸς τοὺς παρισταμένους, ἀρῶν
προηγούμενως προσεδέθη καὶ αὐτὸς καλὰ ἐπὶ τοῦ ἱκρίω-
ματός.

«Χριστιανοὶ ἀδελφοί, εἶπε, γνωρίζετε ὅτι πρὸ τριῶν
ἐτῶν ἐγκληματήσα, βλέπετε ὅμως ὅτι ὁ νόμος λειτουρ-
γῶν μ' ἐτιμώρησε καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκτελοῦσα τὸν Νό-
μον μὲ στέλλει πρὸς καρατόμησιν· καὶ ἰδοὺ σήμερον κα-
ρατομοῦμαι· προσέχετε ὅθεν μὴ ἐγκληματήσητε καὶ
συγχωρᾶτέ με καὶ ὁ Θεὸς νὰ σᾶς συγχωρήσῃ».

Τὸν λόγον του παρεκλούθησαν παρατεταμέναι φω-
ναὶ ὡς μικρὸν ἐπικηδεῖον ἄσμα «Θεὸς συγχωρεῖ σε!»

Ἡ φωνὴ του ἦτο συγκεκινημένη, ἀλλ' ὁ τόνος του
σταθερός.

Μετὰ τὰ ὀλίγα αὐτὰ βλέπω τοὺς δημίους καὶ τὸν ἀ-
σπάζονται. Τί ἀσπασμὸς ἦτον ἐκεῖνος! ἀκόμη ἀνατρι-
χιάζω. Μετὰ τὸ φιλημα, τίθεται ἡ κεφαλὴ του ὑπὸ τὸν
πέλεκυν. Σιγῆται τὸ ἔλασμα· ἀλλὰ δὲν καταπίπτει· ὁ
κατὰδικος μένει ἀναίσθητος· παρέρχονται δύο λεπτά,
πρὶν ἢ κατέλθῃ τὸ φονικὸν ὄργανον, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ
αὐτῷ, καθ' ὃ ἐγὼ ἀντελήφθην, ὁ Μπορδίζικος εἶχεν ἐκ-

τενεύσει· ὁ πέλεκυς ἐκκρατόμησε νεκρὸν.

Τρίτος ἀνέρχεται τὸ ἱκρίωμα, ὁ Λουκέας.

Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δῆμιου συνάπτεται ὁ ἐξῆς ἑλα-
ροτραγικὸς διάλογος:

— Καὶ δὲν ἦρες ἄλλη δουλειὰ νὰ κάνης, βρέ;

— Ἄν δὲν ἤμουνα ἐγὼ, θάτανε ἄλλος σ' τὴν θέσιν μου.

Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν του ὡμολόγησεν ὅτι συνέπραξεν
εἰς τὸ ἐγκλημα, ἀλλὰ κύριος αἴτιος τοῦ ἐγκλήματος εἶ-
πεν εἶναι ὁ θεὸς τοῦ Κτεναβέας, ὅστις θὰ ὀφείλει καὶ
εἰς τὸν κάτω κόσμον.

Οἱ παριστάμενοι ἐράνησαν συγκινηθέντες ἐκ τῶν λό-
γων του καὶ μετὰ κατανύξεως εἶπον τὸ: Θεὸς συγχωρεῖ:

Ἦτο ἤδη ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος, ὅτε ἀκούεται λέγων
πρὸς τὸν δῆμιον:

— Κύτταξε νὰ μὲ κόψης καλά!

᾿Ως νὰ προησθάνετο ὅτι ἡ λαιμητόμος εἶχεν ἐξασθε-
νήσει καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ θὰ παρέτεινε πλειότερον τὴν
τυραννίαν.

Σύρει ὁ δῆμιος τὸ ἔλασμα· ἀλλ' ὁ πέλεκυς δὲν κατα-
πίπτει, καὶ ἐνῶ διηπόρει τί νὰ πράξῃ καὶ διετάσσεται νὰ
σύρῃ τὸ σχοινίον, ἀκούονται φωναί: «Ἄδικα! ἄδικα!»

Ἐπὶ τέλους ἀνασύρει τὸ σχοινίον, καταπίπτει ὁ πέ-
λεκυς, ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγχιτρον δι' οὐ ἀνελευ-
ται εἰτα ὁ πέλεκυς, ἐφ' ᾧ ἐνεκα τῆς μεγαλειτέρας προσ-
τριβῆς ἡ δύναμις ἠλαττώθη καὶ ἡ κεφαλὴ δὲν ἀπεκόπη
ἐντελῶς.

Φαντασθῆτε τὴν ἀγανάκτησιν ὅλων μας. Τί ῥωμο-
σύνη! Τόσα ὄργανα τῆς Ἐξουσίας πανηγυρικῶς παρε-
λάυνοντα τὰ γκλόνια καὶ τὰ ὑπουργήματά των, καὶ κά-
νεις δὲν ἐσκέβηθαι νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ λαιμητόμος εὐρίσκε-
ται ἡ ὄχι εἰς καλὴν κατάστασιν. Εἶναι ἀνάγκη καὶ εἰς
τοὺς κατὰδικους μας νὰ εἴμεθα θηρία· πανταχοῦ ἐξ ἀ-
μελείας νὰ προκαλῶμεν ἀγανάκτησιν· πανταχοῦ νὰ φαι-
νώμεθα ἑλλειπεῖς τοῦ καθήκοντος.

Ἐπῆρξεν καὶ τὴν λαιμητόμον διὰ ξίφος προωρισμένον
νὰ ἀνελευσθῇ ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Ἰδέας καὶ τὴν ἔχουν
καὶ αὐτὴν.... σκουριασμένην.

Θεατής.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ὁ Περικλέους μετ' ὀλίγον θὰ προσθήσῃ εἰς τὸ δρα-
ματολόγιόν του καὶ τὸν Ἀραμπῆ· εἰσιτήριον δὲν ὑπάρχει·
φόρος δὲν ὑπάρχει· μόνον δίσκος.

Κραγκιόζης θὰ εἶνε ὁ Οὐλοσλέυ, Παρταϊνέβελος ὁ
Ἀραμπῆς φορῶν καφτάνι τὸ φύλλον μιᾶς ἐφημερίδας ἐν-
θουσιώδους δι' αὐτόν.

Ὁ **Καραγκιόζης**. Ἀραμπῆ, βρέ Ἀραμπῆ.

Ὁ **Ἀραμπῆς**. Τί δοίξεις ἐρέντημ;

Ὁ **Καραγκιόζης**. Γιατί βρέ σοῦ κατέθηκε νὰ κάνης
καθγὰ μαζὶ μου καὶ κρέμασες τὸ ζωνάρι σου;

Ἀραμπῆς. Ὁχι, ἐρέντημ, ὄχι, τὸ ζωνάρι μου εἶνε
κοντὸ καὶ δὲν φθάνει νὰ τὸ κρεμάσω.

— Ὅσο κοντὸ κ' ἂν εἶνε γιὰ τὸ λαιμό σου φθάνει·
τέτοια μοῦ κάνεις αἶ;

— Ἀμὰν, ἐρέντημ, διαβόλου πείραξι ἦτανε τὴν φτέρ-
να σου νὰ φιλήσω, συγχώρα με.

— Νὰ σὲ συγχωρήσω; ναί, τώρα, τώρα θὰ τὸ 'δῃς.

(κατέρχεται και επιστρέφει κρατῶν νεμποῦτι τὸ ὅποιον χρύπτει ὀπισθὲν του).

— Καὶ μὲ τί ἤθελες νὰ μοῦ τὸν κᾶνης τὸν καβγᾶ;
— Νὰ, μὲ τὸ νεμποῦτι καὶ μὲ τὰ πόδια.
— Μὲ τὰ πόδια;
— Ναι, ἤθελα νὰ σὲ χτυπήσω πρῶτα, κ' ὕστερα ἤθελα νὰ φύγω.
— Ἐτσι αἱ κατεργάρη; Ἐλα πειὸ κοντὰ λιγάκι.
— Τί μὲ θέλεις;
— Θὰ σοῦ πῶ ἓνα κρυφὸ. Ξέρεις ἐγὼ πῶς τὸν κᾶνω τὸν καβγᾶ;

— Πῶς;
— Νὰ μὲ τὸ νεμποῦτι καὶ μὲ τὰ χέρια (κτυπᾷ αὐτὸν κατὰ κεφαλῆς. Νὰ, νὰ, νὰ, στραβόχραπα, στραβαραμπή, νὰ, νὰ, νὰ. (Ὁ Ἀραμπῆς πίπτει τὸ καφτάνι του ξεσχιζέται).

Καταγκιόζης (πρὸς τὸ δημόσιον.) Τὰ κακάρωσε!

Δὲν εἶς φαίνονται πολὺ ἐξυπνοὶ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ κιβδηλοποιοὶ Κατέλης, Γκότκης καὶ Σπάτς οἱ ὅποιοι συκώθηκαν ἕνας ἀπὸ τὴν Πάρμαν, ἕνας ἀπὸ τὴν Βαρσοβίαν καὶ ἕνας ἀπὸ τὴν Γαλιτσιάν καὶ ἤλθαν ἐδῶ διότι ἐμυρῖσθησαν ὅτι ὁ καλλίτερος τόπος ποῦ περνᾷ ἡ κιβδηλεία εἶνε ἡ Ἑλλάς;

Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ κιβδηλῶν. Καταδιώκονται τὰ κιβδηλὰ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ ἀντίτυπα, καὶ διατὶ δὲν καταδιώκονται καὶ τὰ πρωτότυπα, ὅταν εἶνε κιβδηλὰ; **Μ'** ἐνοήσατε;

Ὁ Σιβιτανίδης ἀνήγγειλε τὸν ἐν Καλαμπάκῃ θάνατον τοῦ διὰ τοῦ τηλεγράφου εἰς τὸ *Ἑθνικὸν Πνεῦμα*. Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ *Τηλέγραφος* τοῦ ἀνταπέδωσε τὰ ἴσα διὰ τὸν ὀδυνηρὸν θάνατον τὸν ὅποιον ὑπέστη πρὸ δύο μηνῶν ὕστερα ἀπὸ τόσων ἐτῶν βάσανα.

Οἱ μόνοι ἐχθροὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους προσπαθοῦν νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ Αἰγύπτιοι ὅταν εὐρεθῶσιν ἀπέναντι τῶν Ἀγγλῶν εἶνε τὰ ὄπλα των.

Ἀρ' οὐ τὸ ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων συνεδέθη μὲ τὴν ἥταν πλέον, πρέπει νὰ διορθώσωμεν τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ ὀνόματός των καὶ νὰ τοὺς ὀνομάζωμεν Αἰγυπτίους.

Μυστηριώδης λύπη παρατηρεῖται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συμπολιτευομένων Βουλευτῶν. Κατορθώσαμεν καὶ ἐξιχνιάσαμεν τὴν αἰτίαν. Ὅχι μόνον δὲν ἀραιοῦται ἡ φάλαγγ των, ἀλλ' ὁσημέραι καὶ συμπυκνοῦται. Καὶ ἡ ἀναλογία, ὡς γνωρίζετε, τῶν ρουσφετιῶν πρὸς ἕκαστον Βουλευτὴν εἶναι εἰς ἀντίθετον λόγον πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Ἀπόδειξις, ὅτι ὁ ὑπὸ τῶν δύο *Ἑφημερίδων* ἀγγελ-

θεῖς ὡς ἀγαθὸς νέος βουλευτῆς Τρικάλων κ. Ταρμπάζης διότι τὸν ὑπέθετον ὡς ἀντιπολιτευόμενον ἅμα τῇ ἐκλογῇ του τηλεγραφικῶς ἐσπευσε νὰ καταθέσῃ τὸ σέβας του πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπειδὴ τὸ γνωρίζει ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν πειραματικὴν λεγομένη Σχολὴν μετέβη καὶ εἰς Καλαμπάκην καὶ ἔκαμε καὶ αὐτὸς τὸ μέρος του εἰς τὸ *ῥιζιδί* τὸ ὅποιον ἐπαθεν ὁ κ. Σιβιτανίδης. Τώρα αἱ δύο *Ἑφημερίδες*, παλαιὰ καὶ νέαι, θὰ τὸν ὀνομάσουν κακὸν νέον.

Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἀπέναντι τοῦ ἐγκλήματος εἶνε πολὺ παρχαλός· ἀπεδείχθη ὅτι εἴτε ἐντὸς πεπολιτισμένης κοινωνίας εἴτε μετὰ τῶν ἀγρίων ἔχει ὁρμὰς ἀγριωτέρας τοῦ ἀνδρὸς. Ἐνώπιον τῶν κκοσυριοδικείων τῶν μεγαλοπόλεων ἀποκαλύπτεται τόσον καλὰ ἡ καρδίκα τῆς γυναικὸς, ὥστε ἐκπληττόμεθα ἂν αὕτη εἶνε τὸ ἀγθενὲς φύλον, τὸ ἔχον ἀνάγκην νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀνδρὸς ὅπως βαδίσῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς. Εἰς τὰ ἀποτροπαιότερα τῶν κκοσυρημάτων, εὐρίσκομεν τὴν γυναῖκα, ὃ ἡ μακράν, ἀλλ' ἐγγύς, ἐκεῖ ὀπίσω τῆς κκοθημαχμένης σκηνῆς ἀπκθῇ κκοτούσαν τὸ κκοῦργον φάσγκον καὶ προσδoléπουσαν τὸ θυμὸν τῆς μετὰ τῆς κκοτρεσκείας τίγριδος περιλειχούτης τὸ χυθὲν αἷμα. Καὶ ὅταν παρίσταται πρὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ ὅταν κκοθῇ ἐπὶ τοῦ ἀπαισίου ἐδωλίου, δεικνύει ἄρᾳ γε σπασμοὺς ἀπελπισίας, ὀλοφυρμοὺς μεταμελείας διὰ τὸ δικπρχθέν; Διόλου· μόνον ἐκεῖ δὲν ἔχει τὰ νεῦρά της· εἶνε ἡρεμὸς ὡς νὰ ὑπέκυψεν εἰς τὸ πεπρωμένον της. Καὶ οὔτε συγκινεῖται· ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος δὲν φθάνει μέχρι τῶν ὤτων της· σκέπτεται μετὰ τῆς πονηρίας ἀλώπεκος προσπαθούσης νὰ ἐξχαγῇ τὴν οὐράν της ἀπὸ τὴν παγίδα· καὶ μεταχειρίζεται πᾶν τέχνασμα ὅπως τὸ κκοτορθώσῃ.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις ἐκκῆκεν ἀνακινώτοντες ὅτι ἡ Γαλλίς Μαρία Σελβὲ κκοτεδικάσθη ἐν Πκρισίῳ εἰς 20 ἐτῶν δεσμᾶ, διότι ἐρόνευσε τὴν ἀδελφὴν της, καὶ ὅτι ἡ ἀδελφοκτόνος κκοθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς δίκης ἔφερε διηνεκῶς μέλανα πέπλον.

— Δικτὶ φορεῖς τὸν μέλανα πέπλον; ἠρώτησέ τις τῶν δικαστῶν.

— Εἶνε τὸ πένθος διὰ τὴν δυστυχῇ μου ἀδελφὴν, ἀπῆντησεν αὕτη! . . .

Ἡξούρετε βεβαίως πολὺ καλὰ ὅτι καὶ ἐδῶ ἐν Ἑλλάδι μετὰ τῶν πρὸ τίνος κκοτδικασθέντων εἰς θάνατον εἶνε καὶ μία γυνή, διότι ἐσκότωσε τὸν ἄνδρα της νομίζω.

Οἱ Κιγκινάτοι μας δὲν κκοκοπερνοῦν μοῦ φαίνεται. Προχθὲς τὴν ἐσπέρην ὁ διοικητὴς τῆς μοιραρχίας ἐπισκεφθεὶς ἐκτάκτως τὰς φυλακὰς Κίγκ, εὗρε τὰ κκοωιδιὰ, ἀλλὰ τὰ πουλιὰ εἶχον πεταξεῖ· ὅλοι ἔλειπαν καὶ μόνον τρεῖς ἐκ τῶν φυλακισμένων ἦσαν ἐκεῖ. Φαντάζομαι ἓνα ἀπ' αὐτοὺς ἐξερχόμενον τὸ βραδύ βραδύ, ἐναγκαλιζόμενον ὅλους τοὺς δικούς του, κκομνοντα τὸν περιπατὸν του ἢ τὸ λουτρόν του, δειπνοῦντα ὀρεκτικώτατα, μετακκί- νοντα εἰς τὰ Ὀλύμπια ἢ τὸ Φκλήρον, κκοιμώμενον ἀνα-

παυτικώτατα και τὸ πρῶτὸ μεταβαίνοντα ἡσυχὰ εἰς τὴν φυλακὴν του, ὡς νὰ λέγομεν εἰς τὸ κατὰστημά του ἢ εἰς τὴ δουλειά του.

Μὰ δὲν τοὺς βγάζουν, λοιπὸν ἀπ' ἐκεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ πᾶνε ἀληθινὰ εἰς τὴ δουλειά τους, ἀφ' οὗ εἴμεθα τέ τοιοῖ ἐδῶ ἐν Ἑλλάδι; Πῶς κατορθοῦται ὁ σκοπὸς τῆς προφυλακίσεως, ἀφοῦ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐλεύθερος ἐξερχόμενος τὴν νύκτα δύναται νὰ ὑπάγῃ δὲν εἰξεύρω ποῦ, δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ ὅποιον θέλει, νὰ συνεννοηθῇ μαζὺ του, νὰ τὰ ταιριάσουν, νὰ τὰ μπκλώσουν. Δὲν εἰξεύρομεν τί θὰ χρησιμεύσουν πλέον οἱ ἀνθρωποὶ οὗτοι εἰς τὴν δικαιοσύνην; Δὲν τοὺς βγάζομεν ἀπ' ἐκεῖ;

Μία ἀγγλίσ, ἡ κυρία E. M. Edmonds μᾶς καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιοτέρα πράγματα τῶν Ὁραίων Ἀθηνῶν, Fair Athens, ἐκτὸς τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ Θεσείου, τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου εἶνε . . . καὶ ποῖον ἄλλο κτίριον ἂν φκντάζεσθε; ὁ ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος ὁ Λάττας, ὁ Σιωνογράφος.

Εἶδχατε τὴν ἐπιστολὴν τῆς κυρίας Λεσσέψ, ἀπειλούσης ὅλην τὴν Ἀγγλίαν;

Προϋποθέτω ὅτι καὶ αὐτὴ καὶ τὸ ὠραιόν της ἡμισυ — ὁ κύριος Λεσσέψ — ὅταν θελήσουν νὰ ἐκδικηθοῦν τὴν Ἀγγλίαν, διότι κατέλαβε τὸ σαλόνι των Σουεζ, θὰ περάσουν πρῶτον διὰ τοῦ Σκραντῶν (φρενοκομείου) τῆς Γαλλίας.

Τώρα ἔχομεν ἀληθὴ τηλεγράφων, ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον, ὅπου τοὺς πρὶν ἀναπήρους, κωφοὺς, ὑπεργήρους διανομεῖς ἀντικατέστησαν ἡλεκτρικοὶ παῖδες, ὠκύποδες τῆς Κορίνθου καὶ Γορτυνίας δρόμων. Εἶναι μὲν χαρὰ νὰ τοὺς βλέπῃ τῆς με ποῖον ζῆλον, τυχύτητα καὶ ἀκρίβειαν ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν των. Εἶναι ὡς τριακοντα, οἱ πλεῖστοι μὲ βλούζας καὶ τὰ ἐνάρημα κασκέτα των. Διανέμουν τὴν ἡμέραν ἕκαστος ἀπὸ 30—50 τηλεγράφηματα. Ἀμειβόνται μὲ 50 δρ. τὸν μῆνα καὶ πέρνουν καὶ καμμιὰ δεκάρα ἀπὸ τὸν ἐλδοχέα εἰς κάθε τηλεγράφημα. Οὕτω πως πορίζονται ἀρετὰ καλὰ. Δὲν θὰ ἦτο ἴσως κακόν, ἐὰν ἐπρωτιμῶντο τοιοῦτοι παῖδες καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ταχυδρομικῶν γραμμάτων. Ἀς μᾶς λείψουν πλέον οἱ οἰκογενειάρχαι μ' 60 δρ. μισθόν!!

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν ἀπεργιῶν ἐν Ἀθήναις:

— Νὰ κηρύξῃ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπεργίαν, ζητῶν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ του καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐργαζομένων ὥρων του!!!!;;;

Ἡ οἰνοποιία τοῦ γνωστοῦ εἰς ὅλους τοὺς ἀθηναίους λάρυγγας καὶ Ἀμπαζοπούλου πρόκειται νὰ λάβῃ νέαν ἐπίδοσιν, χάρις εἰς τὸ φιλοπρόοδον τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτῆς. Ἐσχάτως ἀκόμα περιῆλθε τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἔλαβε τόσας πρακτικὰς γνώσεις σχετικὰς μετὰ τὴν βελτίωσιν τῶν οἴνων του καὶ τώρα εὐρίσκεται εἰς Ἀλιβέριον καταγιγόμενος

μετὰ τὰ προσφιλῆ κρασιὰ του. Κτετέστησε δὲ ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀγγελιῶν τοὺς οἴνους τοῦ προσιτοῦς καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς, διὰ τῆς ἐκτάκτου ἐφθηνίας τῶν τιμῶν του, ἕνεκα τῆς μεγάλης καταναλώσεως ἣν δικαίως περιμένει.

Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης, προερχόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας, καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ἀδίπης μετὰ τῆς χαριεστάτης συζύγου του καὶ τῆς λοιπῆς οἰκογενείας του. Εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ὁμογενῶν ὁ κ. Ἀδίπης καὶ μετὰ πᾶν ἔρχεται ν' ἀπολαύσῃ τὰς Ἀθῆνας.

Διήλθεν ἐξ Ἀθηνῶν προερχόμενος ἐξ Αὐλῶνος ὅπου ἔχει τὰ κτήματά του ὁ ἐγγονὸς τοῦ Ἀλῆ πασᾶ Τεπελενλή, υἱὸς δὲ τοῦ Μουχτὰρ πασᾶ, Νεσέτ βέης Πλω-ρα. Τί ἱστορίαν καὶ τί αἶμα φέρει εἰς τὰς φλέβας του! Εἶναι ὠραιοτάτος Ἀλβανός, μόλις τριακονταπέντε ἐτῶν, ἀθρότατος τοὺς τρόπους, ὁμιλῶν ἀριστα τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν, ἔχων διακεκριμέναν ιδέαν περὶ θεησεύς καὶ ἐθνισμοῦ. Ὅταν τὸν ἠρώτησαν ἔχει πολλοὺς Τούρκους σ' τὴν Αὐλῶνα, ἀπήντησε:—Κένενα' μ' ἡμῶν ἔχει πολλοὺς. Καὶ ἐννοεῖ τοὺς ἀλβανούς. Μετ' ἐνδιαφέροντος ἠρώτα νὰ μάθῃ τὰ περὶ ἀγροτικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι, φοβούμενος μήπως τὸ κίνημα μεταδοθῇ καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοὺς Τούρκους Ἡπειρον. Ὁ Νεσέτ βέης μεταβαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅθεν πάλιν θὰ ἐπανακάμψῃ δι' Ἀθηνῶν εἰς τὰ κτήματά του.

Τί νὰ εἶναι αὐτὴ ἡ μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Πειραιῶς ἀναφανείσκα λευκὴ κηλὶς ἐν τῇ θάλασσῃ;

Πρῶτον αἱ κηλίδες εἶνε συνήθως μαῦραι, πλὴν τῶν ἡλικωδῶν αἱ ὁποῖαι εἶνε χρυσαῖ.

Ἡκούσαμεν διχρήρους γνώμας περὶ τοῦ φαινομένου.

Τινὲς εἶπον ὅτι αἱ Αἰγινητίσαι καὶ αἱ Πειραιώτισαι εἶχον μπουγάδα καὶ ὅτι ἡ λευκὴ κηλὶς δὲν εἶνε παρὰ σαρπυνάδα.

Ἄλλοι ὅτι ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας συλλαβὼν ὅλους τοὺς γαλατάδας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ εὐρὼν τὸ γάλα των νόθον εἰσῆλθε μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν ἀτμοβρύδα Ῥύσαν καὶ στάς ἐν τῷ μέσῳ Αἰγίνης καὶ Πειραιῶς τοὺς ἐπνίξε καὶ ὅτι ἡ λευκὴ κηλὶς εἶνε τὸ γάλα καὶ ἡ φουσττανέλλα τῶν Λοιδωρικιωτῶν.

Ὁ κ. Κοκκίδης ὅστις δὲν εἶδε προχθὲς τὸν Γαλαξίαν ἀπεφάνθη ὅτι ἦτο αὐτός ὅστις κατέβη νὰ λουσθῇ καὶ τὸν πῆραν οἱ ἐπιβάται τῆς Κρήτης διὰ γαλαξίαν.

Ἡ κυρία Ροζοῦ εἶνε τῆς ιδέας ὅτι ἐκεῖ συχναῖον Νερχίδες λευκοφορεμένας, αἵτινες ἀπλόνουν μίαν κατὰ λευκὸν σινδόνα ἀντὶ τῆς κιτρίνης τοῦ Διμυασηνοῦ καὶ κάτῳθεν αὐτῆς λούονται, καὶ ὅτι ἡ σινδόνη ἐξελήφθη ὡς κηλὶς.

Ἡμεῖς ἀπὸ ὅλους παραδεχόμεθα τὴν περὶ ἡφαιστείου θεωρίαν καὶ περιμένομεν μίαν ἡμέραν τὴν Αἰγίαν νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ πέσῃ στὰ μούτρα τοῦ Πειραιῶς καὶ ὁ Πειραιεὺς ν' ἀνατιναχθῇ καὶ νὰ πέσῃ ἐπάνω στὴν Ἀθήνα, αἱ Ἀθῆναι νὰ ἐναγάγουν εἰς δίκην τοῦ ἐπιτεθέντος, ἢ ἀνάκρισις νὰ περάσῃ στὰ χεῖρα τοῦ Ἀμπελά

καὶ ἔπειτα νὰ περιμένης γλήγορα γλήγορα τὸ ἀποτέ-
λεσμα.

Ὁ θρίαμβος τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ἑλλη-
νικῶν ὅπλων κατήντησεν εἰς τὸ στόμα τῆς Βόρρας.

Καὶ εἶνε νὰ μὴν ὑπερηφανευώμεθα ὅταν βλέπωμεν δέκα
πέντε ὑπαξιωματικούς τηλεγραφοῦντας παταγωδῶς καὶ
μὲ τὰς ὑπογραφάς των ἀπὸ τὴν Ναύπακτον ὅτι συνέλα-
βον τῇ βοηθείᾳ συναδελφῶν των *ένα*, ἀριθμὸς 1, ληστο-
φυγόνδικον;

Ἐν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἀγγλικοῦ πολέμου ἐν
Αἰγύπτῳ.

— Ἐλάττωσις τῶν Ἑλλήνων κατὰ δέκα λωποδύτας.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἀναγινώσκει τακτικὰ τὸ ἀστυνομικὸν
δελτίον καὶ ἀρχίζει νὰ μεριμνᾷ σοβαρῶς περὶ τῶν κιν-
δύνων οὓς διατρέχει ἡ ζωὴ του ἕνεκα τῆς συρροῆς τῶν
διαφόρων ἐγκλημάτων.

Ἀναστενάζων:

— Εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις, λέγει, πρέπει τοῦλάχισ-
τον νὰ εἶναι κἀνεὶς ταγματάρχης.

— Καὶ γιὰτί;

— Γὰρ νὰ μπορῇ νᾶχῃ πάντοτε χίλιους ἀνθρώπους νὰ
τὸν φυλάξῃ.

Ἀμοργιανὴ τις ἐπισκέπτεται διὰ πρώτην φοράν τὸν
Πειραιᾶ.

Ἐρωτώμενη πῶς τὸν ἤρε:

— Καλὸς εἶναι ὁ Πειραιεὺς, μόνο ποῦ δὲν ἔχει οὔτε
παλάτι, οὔτε βασιλέα. Ἔτσι καὶ στὴ Σύρα, κ' ἐκεῖ δὲν
ἔχει βασιλέα.
(*Ἰστορικόν*).

Πρόσφχτον αἰγυπτιακόν.

Ὁ Ἀραμπὴς ἀντὶ νὰ προχωρῇ ὑποχωρεῖ, ἡ Αἴγυπτος
δὲν τὸν χωρεῖ, καὶ λέγουν πῶς ἀναχωρεῖ εἰς μίαν ὄασιν
τῆς Τριπόλεως ποῦ ἕνας φανατικὸς τοῦ τὴν παραχωρεῖ.
Νὰ ἰδοῦμεν μόνον ἂν μπορεῖ, καὶ ἂν ὁ Οὐέλσελέυ τοῦ
τὸ συγχωρεῖ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κίνησεις.

Κυττάξετε τριγύρω τί κίνησις μεγάλη!
τί κάρρα, τί ἀμάξια, κουδούνια καὶ βαγόνια!
Ὅτ' αὐτὰ νέα τῆς Αἰγύπτου τὴν ἀποδίδουν ἄλλοι,
μὰ γὼ θαρρῶ πῶς εἶναι αἰτία τὰ πεπόνια.

Διῶρυγες.

Ὁ Σκιαπαρέλης ἔβηκε διῶρυγας στὸν Ἄρη,
καὶ οἱ ἀστρονόμοι νέα ἀρχίσανε μουρμουρα-
καὶ ἐγὼ εἰς τοῦ σπητιοῦ μου κοντὰ τὸ ἀγκωνάρι
διῶρυγας μεγάλας εὐρήκα ἀπὸ . . . **οὐρα**.

Καρμανιόλα.

Θέλω νὰ πῶ ὀλίγα καὶ γὰρ τὴν καρμανιόλα,
ἀλλὰ γὰρ αὐτὴ δὲν ἔρискω μὴ φρέσκη ἐξυπνάδα . . .
ἕνα θὰ ἦναι μόνο καλλίτερο ἀπ' ὅλα,
νὰ κόψῃ πέρα πέρα ἐμὲ καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπεργία.

Ἀπεργίσαν κυρίαὶς πολλὰς μὲς ὅτ' οὐ Πιρίσι,
καὶ ὠρκίσθηκον νὰ σπᾶσουν τοὺς ἄνδρας τῶν ὅτ' οὐλο-
μὰ τέτοια ἀπεργία Ῥωμὴ ὡς μὴ φοβίσῃ,
καὶ ἂν γίνῃ, θὰ τὴν κάμῃ τὸ ἀνδρικό μας φύλο.

Souris.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὸ ὄνομα τοῦ βρασιλέως ἐπολέμησε στὴν Κλαμπάκα
τὸ κ. Σιβιτανίδην καὶ ὁ στρατὸς κατὰ τὴν τηλεγραφικὴν
ὁμολογαν τοῦ δευτέρου, δὲν ἔλαβε ποσῶς μέρος ὑπὲρ
τοῦ πρώτου. Τὸ τραγικὸν συμβᾶν κατηγγέλθη ἀμέσως
πρὸς τὸν Ἀντιβασιλέα.

Σκηνὴ τραγικὴ συνέβη τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα εἰς
τὸ Χατζήμυσι καὶ Μουσταφαλάρ, χωρία ἑλληνικά, καὶ
τοὶ δὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν τοῦ κ. Δήμιτσα Γεωγρα-
φίαν,—ἔβρεξε!

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ζωγράφου κ. Δούκα ἕνας νυκτο-
κλέπτης ἐμπῆκε ἀπὸ τὸ ταβάνι, ὅστις συλληφθεὶς, ὁ-
μολόγησεν, ὅτι προέβη εἰς τὴν πράξιν ταύτην ἐκ φανα-
τικοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου, θελήσας ν' ἀπομιμηθῇ τὸ
θαῦμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐπίσης
κατέβη εἰς τοὺς μαθητάς του ἀπὸ τὸ ταβάνι, ἐφ' ᾧ καὶ
ἀπελύθη.

Στυγερόν συμβᾶν συνέβη προχθὲς εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον
τοῦ Ν. Πάνου. Μία λάμπα, καὶ μὲ πετρέλαιον μάλιστα
καταπεσοῦσα ἐκ τοῦ ὀρόφου, ἐθραύσθη εἰς τεμάχια πλήρη.

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΑΠΕΚΕΙ.

Χαρακτηρισμὸς Ἀραμπῇ πασᾶ ὑπὸ Ἀγγλοῦ περιηγη-
τοῦ:

— Ψυχὴ κροκοδείλου ἐντὸς σώματος σκλάβου!

Ἄκρον ἄωτον χριστιανικῆς εὐλαβείας.

— Νὰ εἶσαι κάπηλος καὶ νὰ βαφτίζῃς...τὸ κρασί σου.